

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr., a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplice Nr. 15.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numele singuratici à 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiun

Numele singuratici à 20 bani se vînd la librăria G. Căjan, Ploesti

Goluchowski și Bánffy

Sibiu, 20 Maiu n.

(S). Am cetit zilele trecute, nu mai știu în care ziar german, un articol de oarecare importanță.

Era vorba în el despre raporturile dintre Austro-Ungaria și România, cari, după părerea scriitorului, ar fi astăzi foarte înăsprițe.

Se făceau în articol imputări ministrului nostru comun de externe, contelui Goluchowski, că el ar fi cauza înăsprirei raporturilor.

I-se spunea verde în față, că prea a lăsat frâu liber șovinismului maghiar, reprezentat prin cel mai șovinist ministru-president, — un Bánffy oarecare, — ca să persecute naționalitățile nemaghiare din Ungaria, și în special pe Români, ear' prin aceasta a provocat revoltarea sentimentului public în România, unde astăzi a intrat o anumită răceală față de Austro-Ungaria.

Temă veche, concretizată în formă nouă, așa, ca vîna să cadă pe diplomația austro-ungară, și în special pe conducătorul ei, contele Goluchowski.

Căci e lucru vechiu și bine cunoscut, că România nu simpatizează cu Austro-Ungaria; și nu simpatizează pentru modul cum sîntem noi tratați din partea guvernanților nostri.

Dar' trebuie să distingem bine lucrul și să accentuăm, că această Românie și România neoficială. Sînt masele poporului român din regat; pe cînd România oficială, nu cred să fi dat nici o ansă la bănuiele, că ar fi rețea față de Austro-Ungaria și de tripla alianță, și că ar voi să întrerupă raporturile de bună prietenie și de alianță din trecut.

În privința aceasta nu prea are deci dreptate scriitorul articolașului din chestie.

Raporturile României, — oficiale, bine înțeles, — rămîn totdeauna, față de Austro-Ungaria și tripla alianță, aceleași, fie liberalii ori conservatorii la putere. Pentru-că politica externă o face în România Regele Carol însuși, ceea-ce nu mai e secret, pentru-că s'a spus și în plin parlament, ear' Regele Carol a dat destule dovezi de înțelepciune și de bună conducere în direcția aceasta, așa, ca România oficială să-i acorde și mai departe perfectă sa încredere.

Împrejurarea, că România neoficială cugetă altcum, natural că vine pusă pe altă foaie.

Despre înăsprirea raporturilor între România și Austro-Ungaria nu poate fi deci vorba, cîtă vreme Regele Carol conduce politica externă a României, și nederimile scriitorului articolașului cu care mă ocup, nu sînt motivate în direcția aceasta.

Le găsece însă de motivate în ce privește acuzările aduse contelui Goluchowski.

Într'adevăr, nobilul conte e părtaş la multe din păcatele baronului Bánffy, comise față de noi, și prezentate în faimoasă broșură a lui Jancsó Benedek, ca „merite patriotice maghiare”.

Prea i-a lăsat mână liberă baronului Bánffy să opereze așa cum a operat și se poate că în unele chestii i-a dat chiar mână de ajutor. Cel puțin din broșura lui Jancsó așa se vede a să fi întemplat.

De ce? Pentru-că contele Goluchowski n'a cunoscut raporturile interne ale statului ungar și a luat de bani buni toate insanitățile lui Bánffy. I-a crezut tot ce i-a spus și i-a încuviințat tot ce i-a cerut fostul prim-ministru maghiar.

Dacă contele Goluchowski își dădea silințe să cunoască situația din Ungaria, cel puțin în măsura în care o cunoștea antecesorul seu, contele Kálnoky, — care o cunoștea destul de bine, — multe din cele întemplate nu s'ar fi întemplat și astăzi nu i-s'ar pute face imputări că el e vîna la înăsprirea raporturilor politice dintre România și monarhia austro-ungară.

A fost mare greșeală, că contele Goluchowski s'a răzimat numai pe cunoașterea raporturilor din România, unde a petrecut multe zile bune, și s'a mulțumit cu studierea ambițiilor personale ale unor politicieni de dincolo, crezînd că chestia națională acolo își are leagănul, și crezînd, că dacă îi succede să suprimă acolo mișcarea națională, suprimată va fi ea și aici, acasă, la isvor.

Cele întemplate îl vor fi făcut însă să înțeleagă, că nu e așa. Pot să vină și să plece guverne cît de multe în România, și cît se poate de adicte politice austro-ungare, mișcarea națională totuși va rămîne la suprafață, în România și la noi, cîtă vreme vor exista motivele cari o provoacă.

E de datorita contelui Goluchowski deci să studieze bine motivele acestea și să facă cu dreptate. Dacă, în interesul monarchiei, ține să câștige și prietenia României neoficiale, — trebuie s'o facă. Pentru-că aceeași Românie neoficială, care poate astăzi să măture dela suprafață guverne compromise în chestia națională, va putea ca mîne să dicteze

și României oficiale direcția politice externe.

Contele Goluchowski va și ști apoi, că pentru interesele monarchiei noastre care direcție ar fi prielnică; pentru-că ori-cum, România e astăzi un stat, a cărui prietenie și alianță trage ceva la cântar.

Sibiu, 20 Maiu n.

Vacanțele parlamentare, începute deja, vor fi de două săptămîni. Dieta se va întrîni de nou abia la 2 Iunie. Guvernul maghiar își va da toate silințele să ajungă în decursul vacanțelor la o înțelegere cu guvernul austriac, în privința pactului, așa ca după deschiderea parlamentului să poată fi pus acest obiect la ordinea zilei în dieta maghiară, în înțelesul compromisului legal la timpul seu între guvern și opoziție. De aceea, ministrii maghiari vor pleca luni la Viena, ca să continue tratativele cu colegii din Austria.

„Maghiari asupriți”. Așa numește presa maghiară pe păpușarii de viță arpadiană din Brașov, din motivul, că rugarea lor de a se deceda limba maghiară de a treia limbă oficială la magistratul din Brașov, a fost respinsă de către majoritatea zdrobitoare a consiliului comunal de acolo, în ultima ședință din zilele trecute. Natural, că zărele maghiare nu fac vorbă despre motivul respingerii, care e basat pe lege, și e acela: că Maghiarii nu formează a cînta parte din reprezentanța orașenească și astfel nu au dreptul să ceră, ca limba lor să fie decretată de limbă protocolară. Și o știu foarte bine Schreier-Moritz maghiari, că respingerea e legală, ceea-ce se vede din faptul, că „Budapesti Hírlap” le dă păpușarilor maghiari din Brașov statul, nu cumva se apeleze hotărîrea consiliului comunal din Brașov, pentru-că s'ar blama. Ei, dar' gâlăgie trebuie să se facă, pentru-că așa cere „sublimă idee”!

În contra pactului. Cele două fracțiuni ale partidului independent au exmis o comisiune comună care să stabilească planul unei acțiuni energice în contra reînnoirii pactului cu Austria. Sigur, că acțiunea se pune la cale cu consentimentul sau poate chiar la dorința guvernului, ca să poată cere concesiuni dela cei din Austria.

MONUMENTUL LUI ALBRECHT. Mîne, Duminică, se face la Viena desvîlțirea monumentului ridicat întru memoria Arhiducelui Albrecht, fostul Generalisim al armatei austro-ungare și unchiu al Majestății Sale Monarhului. La acest act solemn vor lua parte și reprezentanți ai curților europene.

Un obuz a isbit un ponton, plin de cai și cu tunuri pe el, și toți soldații, cu tunuri și cu cai cu tot se prăbușiră în apă. Pe ponton era și un colonel, care stia să inoate foarte bine, și ar fi putut să scape, dar' avea la gât o traistă de piele, plină cu ruble pentru hrana soldaților, și greutatea traistei l'a dus în adînc.

Cît a fost noaptea au tot trecut Rușii, îngîlțîndu-se pe mal și așteptînd pe brînci cîsaul năvalei.

După-ce a început să se zărească de ziuă, Turcii s'adunară cu toată puterea pe creasta dealului și împedecau plutele să se apropie de mal. Atunci, fără de veste, eșiră Rușii adăpostiți sub mal și cu strigăte de năvală, săriră asupra Turcilor.

Turcii bănuiau că sînt Ruși sub mal, dar' nu așa de mulți. Și cu toate că vîzură răsărînd atîta multime de Ruși cu baionetele de puscă și cu tunuri, Turcii nu se spîriară și începură să scoabă spre ei, ca să-i întîmpine. Dealul era acoperit cu vii, și era prîncios și unora și altora. Rușii, după poruncă, înaintară printre vii, fără să tragă focuri. Ei se repezeau numai cu baioneta. Toată dimineața s'au tot învîlmășit acolo pe deal, încît erau mai mulți morți în via decît araci.

În vremea asta, Rușii soseau mereu cu plute și mereu alergau tot mai mulți spre creasta dealului. Cu toate că erau strîmtoări rău de Ruși, Turcii se luptau în două părți, unii țineau piept aici năvălitorilor, ear' alții băteau Dunărea. Toate plutele Rușilor erau pline de morți, multe se cufundară cu

DIN AUSTRIA. Bărbați de încredere, ai partidelor opoziționale germane s'au întrîni la Viena, pentru a censura elaboretele subcomisiunilor însărcinate cu formularea pretenșiunilor naționale ale Germanilor din Austria. Lucrările nu vor pute fi terminate însă decît abia în săptămîna viitoare și astfel programul nu va pute apără pe Rosalile catolice, cum era făcut planul dintr'început.

Teamă de federalism.

Cît de mult s'a impus ideea federalismului tuturor cercurilor politice din monarhie, — se vede și din faptul că Ungurii se tem de el, ca de un pericol iminent, pentru hegemonia maghiară din Ungaria.

„Budapester Tagblatt”, organ care prin legăturile sale cu contele Apponyi stă acum aproape de sferele guvernamentale, a deschis o anchetă asupra temei: „Federalismul în Austria și înrîurirea lui eventuală asupra Ungariei”.

Seria articolelor, cari se urmează de luni de zile, a început-o contele maghiar Nicolae Bethlen, și i-au urmat mulți din toate tăbărele. Din partea Nemților din Austria au scris: Dr. Otto Lecher, Dr. Emil Pfersche, Dr. Aug. Fournier. Din partea Cehilor: Dr. Adolf Stransky și Dr. Josif Fort. Au mai scris apoi cîțiva Unguri: Ováry Ferenc, contele T. Batthyany și alții.

Interesant e că s'a aruncat în horă și un Sas, deputat în dieta din Budapesta, dl. Franz Pildner. E unul dintre cei mai Negri, ai Sasilor; aparține acelei fracțiuni, care n'a voit să părăsească ceata guvernamentală a lui Bánffy, nici după-ce a fost provocat de alegătorii sei, din prilejul faimoasei legi despre maghiarizarea numelor de localități.

El înalță cu deservire în apele Maghiarilor și nu e mirare deci, dacă se pune și în această chestiune pe partea Ungurilor în contra federalismului.

Articolul seu este reproducut cu oarecare rezervă și de organul săsesc „Kronstädter Tageblatt” din Brașov.

Sîntem curioși cum îl vor numi sașii naționalisti, „Verziie”.

Acest domn Pildner, are de altfel vederi foarte strîmte; zice că sub Bach Sasii ar fi fost prigonți pentru confesiunea lor protestantă, ear' Românii au fost spriginți să se ridice; pe Sași îi numește „evangelische Sachsen”, ear' despre sine declară, că „după naștere,

educație și școală politică aparține neamului evanghelico-saxon”. În loc să spună oblu și franc, că e Sas!

Și nu e mirare deci, dacă el mai susține, că „desvoltarea Sasilor întîmpină adversar cu mult mai mare și mai periculos în romîtime, decît în maghiarime”.

De altfel ideea federalismului își va face cursul ei firesc, cu toată împotrivirea dlui Pildner, sau poate tocmai fiindcă are astfel de adversari cu Ováry, Pildner și alți — politicieni.

Răsboiu contra răsboiului.

Revie diplomatique din Paris publică un articol dedicat principesei Wienawski, articol intitulat Abolirea răsboiului și semnat de d-na Smara, cunoscuta scriitoare română.

Estă traducția aceluia articol:

Răsboiul contra răsboiului este început. Se zice, că poezii sînt profetii; aș voi pentru o singură dată să profetizez congresistilor pentru pace, cari se vor aduna în curînd la Haaga, ca marea lor idee să se realizeze și să iee cel puțin proporțiile pe cari le-a luat creștinismul, care, după-cum se știe, n'a avut la început decît doisprezece apostoli și a sfîrșit prin a fi o religie îmbrățișată de întreg universul și aceasta numai pentru-că a început cu vorba Pax vobis și a avut ca temelie aceste două sublime maxime: „Nu face altuia ce ție nu-ți place” și „iubește pe aproapele ca pe tine însuși”.

Deși reușia desarmării generale nu se designează hotărîtor din viitorul congres dela Haaga, lumea fiind obișnuită a rezolva orice diferend prin teribilul flagel al răsboiului, sînt sigură, că în veacul viitor împăcarea popoarelor va fi asigurată prin forța lucrurilor și pacea va fi cel mai bun far care va lumina lumea.

Pentru noi această chestiune importantă e o utopie, pentru alții o minime, și eu, pentru a sfîrși cu toate interviurile zilnice din partea acelor cari știu, că chestiunea mîi preocupă, răspund: „Dacă această chestiune este rezolvată în sensul dorit de toți aderenții de pe pămînt, această va dovedi încă odată mai mult că cultura intelectuală a omului a atins în acea zi apogeeul”.

București, 25 Aprilie (7 Maiu).

Smara,

publicistă română.

Prin surprindere!

Dacă alegerea națională a lui Ștefan ar avea numai o importanță bisericească, și nu politică, și mai ales politică, nu ne-am mai ocupa de ea.

Chiar și din punct de vedere curat bisericesc credem că alegerea a fost greșită, pentru-că s'a ridicat la cîinstă în doita un preot, care cu foarte puțin înainte a pîlmuit biserica, sau — cum se exprimă organul bisericesc din Sibiu: „s'a pus în contradicție cu in-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Din „Răsboiul” lui Coșbuc.

Vom da din cînd în cînd câte un extras din prejoasa scriere a lui Coșbuc: „Răsboiul nostru pentru neatinare”. E o lectură din cele mai delicioase, ceea-ce ne ofere iubitul poet. Și cum azi el este cel mai bun poet și scriitor al nostru, cartea aceasta întregă și extrasele ce vom da cu deosebire, au să servească drept model tuturor scriitorilor.

Partea ce urmează face începutul scrierei. Autorul nu începe cu istorisiri politice despre cauzele răsboiului, cum de obicei se face. El ne pune în medias res. Restul răsboiului îl spune și el, mai tîrziu, la loc potrivit.

Începutul „Răsboiului”.

În fața orașului Zimnicea, în mijlocul Dunării este un ostrov mic, acoperit cu pădure de sălcii. Într-o noapte din vara anului 1877, s'adunară în ostrovul acesta șeptezeci de companii de pedestriime rusească, avînd lunturi, ca să poată trece Dunărea pe malul turcesc.

Era întunec de tot, cerul înorat, Dunărea se sbătea de vînt, ear' dincolo, pe mal, în cetatea Șistov era multă putere de oști turcești. Îndată-ce a înopotat, un general ruș, Scobelev, urmat de zece cazaci, intrară în Dunăre și o trecură cu înotul. Pe o vreme așa de tulburată, era îndrăzneț lucru să treci călare Dunărea, dar' generalul era un om cu capul în mînă, ear' caii cazacilor erau aleși de unii din toată oștirea.

Ajunși dincolo de rîu, cazacii se ascuseră pe sub rîpele malului. Ei aveau să înlesnească apropierea lunturilor rușești de mal.

Pe la miezul nopții, Rușii din ostrov se urcară pe plute și începură să treacă Dunărea. Erau vre-o optzeci de plute. Soldații aveau poruncă să se supore orbește poruncei mai-marilor și să nu descare puscă, ori-ce li-s'ar fi întemplat.

Sgomotul valurilor întrecea cu tărie pe al lopotilor, așa că Turcii, cu toate-că erau cu ochii în patru, nu simțiră pe Ruși. Plutele erau minate de cei mai buni vîslași ai oștirea de pe Mare, cu toate acestea puterea apei le-a împrăștiat, încît numai cîteva au putut ajunge la locul hotărît, celelalte au fost împinse mai la vale cu câte două și trei mii de pași.

Rușii s'adunară cu grabă la un loc. Dar' cei-ce au fost asvirîți de apă, au trebuit să se strecoare pe sub mal pînă la locul hotărît și în vremea asta i-au simțit Turcii. Acestia au început să tragă focuri. Era întunec însă, și ei nu vedeau nici unde trag, nici în cine. Dar' începură să pîndească drumul Dunării.

Rușii se adăpostiră sub mal, așteptînd să vie alte rînduri de Ruși cu plutele, ca să s'adune oștirea destulă și apoi să sară pe Turci.

Celor-ce au venit după aceea, le-a mers rău. Turcii își îndreptară puștile și tunurile pe de asupra rîului și trăgeau într'una, și cu toate-că nu vedeau plutele și trăgeau numai într-o părere, au isbit pe multe și le-au înecat.

tunurile și cu hrana soldaților. Unii dintre Ruși, acum că era ziuă, mai scăpară cu înotul la mal.

O plută, pe care se aflau vre-o șezeci de soldați, a fost lăsată la ochi de Turci, cu salve. La salva dintîi cîzură morți treizeci și-patru dintre ei. Pluta, dusă de puterea apei, trecu tocmai pe dinaintea pedestriimei turcești, și la a doua salvă cîzură morți toți soldații, afară de trei. Acestia trei se muncău să abată pluta, căci se ducea fîntă spre mal în mîna Turcilor, dar' a treia salvă de puști ucise pe doi dintre dinșii. Atunci, cel din urmă soldat rămas în viață — rînit și el în spate — sări în apă și înotă îndrînd spre un ostrov mititel. Dar' un Turc s'a luat după el pe mal, urmărindu-l, și cînd eși bietul Rus la mal, îl isbi glonțul Tureului drept în umăr. Rusul s'a acuns prin bălării și a stat cinci zile în apă pînă în piept, ear' a cîincia zi l'a găsit acolo o corabie rusească, lîhnit de foame și aproape mort și cu ranele putrezite.

Încetul cu încetul, Rușii împinseră îndrînd pe Turci, le luară rînd pe rînd întăriturile, pînuind mîna pe tunurile lor și curînd locul de ei. Turcii se adunaseră la o moară și se apărău ne-bunește. Dar' pe la nouă cîasuri dimineața sosi din josul Dunării o corabie rusească și trecu dintr'odată un regiment întreg de Ruși pe malul turcesc.

Regimentul alergă de-adreptul la moară, și după vre-un cîas Turcii se risipiră care în cătrăți, spre Nicopole și Ruseine, lăsînd Șistovul în mîna Rușilor.

ÎNVIERE.

— Roman —

25

de Leo Tolstoi.

(Urmare).

Și, totuși, era silit să se considere el pe el însuși ca pe un tîner plin de noblețe, de cîinstă și de marînimie; numai că acest preț mai putea să ducă viața pe care o ducea. Și pentru asta nu era decît un singur mijloc: să nu se mai gîndească de loc la ceea-ce făcuse. Și astfel se deprinse să nu se mai gîndească de loc la ceea.

Traiul nou care i-se deschidea înainte, călătoria, tovărășii, răsboiul; atâtea împrejurări cari îi făcea cu atît mai ușor acest lucru. Și pe vreme ce trecea timpul, el uita și mai mult, așa că la urma urmei își uitase cu totul despre ceea întemplant.

Totuși i-se strînsese inima cînd, după răsboi, venind pe la matusile lui, aflase că Katioșa nu mai era acolo, că puțin în urma plecării lui, ea fugise din casă, că avusese un copil și că, după spusele matusilor lui, ea ajunsese în cel mai josnic grad de corupție. Judecînd după timp, copilul pe care-l avusese putea să fie al lui; dar' se putea și să nu fie. Matusile lui, povestindu-i toate astea, mai spusese că de altmîntrelea Katioșa chiar înainte de a fugi dela castel se stricase cu deservire: era o fire vițioasă și rea ca și mama ei.

**treagă biserica noastră, și i-a des-
avuat ținuta ei bărbătească în afacerea
legilor politice-bisericești.**

Actul acesta public al vicarului de
Oradea-mare n'a fost reparat. Desar-
marea n'a fost retractată și bisericii nu
i-a dat o satisfacție publică, cum or-
dinea și disciplina pretinde.

Provocarea la sentența sau »votul»
sinodului episcopesc, este de tot slabă.

Trebuie a se considera întâiu si-
tuația dificilă, în care se afla sinodul
față cu un protejat al putericii guvern
maghiar, cu care Goldiș nu s'a sfîit a
amenința.

Această situație a ilustrat-o foarte
bine un frunțas membru al clerului ro-
mân ortodox cu următoarea fabulă.

Ci-că un iepure era prigonit de un
vultur, care-l urmărea sub-o sifirască.
Iepurele și-a găsit refuz sub o frunză
lăță de brusture. Cum sta tupit acolo
o broască îl improașcă... și-l murește.
Întrebat de ce se lasă insultat astfel,
iepurele a răspuns, că nu s'ar lăsa dacă
nu i-ar fi frică de cel de sus — de vultur.

Luând lucrurile cum sînt, trebuie
să recunoaștem că episcopatul a fost în
poziție grea. — O recunoaștem chiar și
când nu-i aprobăm blândeșea.

Dar' ori-cât de blândă și timidă ar
fi fost finuta episcopatului față cu Gol-
diș, totuși »votul» la care cu atîta em-
fasă se provoca »Trib. Poporului» de-
parte de a »înfrînge» acusa purtată contra
candidatului ei, mai mult o întărește.

Cităm din sentență:
»Sinodul episcopesc declară pe numitul ar-
chimandrit de justificat în ceea ce privește în
esență ținuta sa bisericească; la însă în nume
de reu aceluiași archimandrit, că vorbirea sa de
program divulgată mai apoi în ziare a ținut-o
în termeni nu destul de clari, cari admit dife-
rite interpretări, și cari luați în sens contrar cu
declarațiunea sa de acum a provocat în publi-
citate noastră bisericească resens și chiar indignațiune
generală; deasemenea i-a în nume de reu,
că în vederea resensului public n'a grăbit,
să rectifice opiniunea publică revoltată în contra
sa, și mai ales, că nu s'a justificat înaintea su-
periorității sale bisericești, îndată ce i-s'a oferit
ocaziune de a o pute face aceasta».

Evident că însași sentența aceasta,
constatând »resensul și indignațiunea
generală» mustră pe Goldiș și-i face
aspre imputări.

Și dacă în definitiv sinodul nu l-a
pedepsit cu nimic, ci a dat un verdict
de »tolerari posse», apoi aceasta în-
semna cel mult, că Goldiș nu e de tri-
mis numai decât la Hodoș-Bodrog, în
mănușire, ear' nu că el ar fi de ridicat
la treapta arhieriei.

Așa stă lucrul din punct de vedere
bisericesc. Dela naționalități însă noi
mai pretindem ceva: pretindem să aibă
în vedere și interesele naționale.

Ei trebuie să știe, că un episcop e
și factor politic, și încă foarte mare.
Episcopii sînt membri în casa magna-
ților, și înaintea cercurilor mai înalte ei
trec și drept capi naționali ai poporului,
mai ales acum, când adevărații noștri
conducători nu sînt oficial recunoscuți.

Naționalistii dela Arad trebuiau să
știe — și o știau ei foarte bine — că
în vorbirea dela Ceica Goldiș a comis
fățise »apostasie de neam».

Ei, cari în fața lui Goldiș excla-
mau odată că cel mai mare păcat al
poporului românesc e că »nu omoară cu
petri pe toți vînzătorii» — trebuiau să
știe că sinodul episcopesc nu s'a ocu-
pat cu vorbirea lui Goldiș din punct de
vedere național-politic, și că chiar și
când i-ar fi dat absolut deplin, acela
nu înseamnă nimic din punct de vedere
național!

Naționalistii trebuiau să știe că om
de vederile politice ale lui Goldiș n'ar fi
fost iertat să fie făcut episcop nici când
ar fi fost de altfel cel mai cinstit, cel
mai instruit, cel mai elovent și mai
distins preot din întreg clerul.

Această judecată a mătusilor lui îi
plăcea lui Nekhludov: prin ea se vedea
întru-câtva îndreptățit și ispășit. Și totuși
la început avu intenția să caute pe Ka-
tioșa și pe copiii; dar, cum în fundul
inimei lui, amintirea purtării lui îi era
tot penibilă și-l făcea să-i fie rușine de
el însuși, nu făcu nici un demers din
cele pe care le proiectase; și uită și mai
tare greșeala sa, și nici nu se mai gândi
la ea.

Și eată că acum, o întîmplare extra-
ordinară îi aducea aminte ear' toate
acestea, și-l silea să-și vadă egoismul,
cruzimea, josnicia, care vreme de nouă
ani îl lăsaseră să trăiască liniștit cu o
greșală atât de mare pe suflet! Dar'
tot era departe de a se învol și-și mărtu-
risească verde, această conștiință a
nedemnității lui; și în acea clipă nu se
gîndea decât la mijloacele prin cari ar
face ca să nu se descopere nimic, și ca
nu care cumva Katioșa sau avocatul ei
descoperind totul, să nu-l dea pe față
tuturor așa cum fusese.

Într-o atare stare sufletească se
afia Nekhludov pe când aștepta în ca-
mera juraților, ca să se deschidă ear' o
ședință. Stînd lângă fereastră, auzia
în juru-i șgomotul conversațiilor co-
legilor lui și fuma la țigări mereu, una
după alta.

(Va urma).

Ei au știut-o de sigur — și totuși
i-au dat lui voturile lor naționaliste.
Asta poate să-l pună pe Goldiș în lu-
mină bună înaintea Ungurilor și a masei
naive dela noi, pe »naționalistii» dela
Arad însă îi compromise totul.

Așa a fost de compromis Goldiș
încă et, aradanii, n'au cutezat să ese
în public cu candidatura lui. Știau
că dacă ar fi mărturisit pe față, că pe
el îl vreau, ar fi fost înțimpați de o
furtună, care i-ar fi făcut să se cufunde
în pămînt.

Au dat taga, la toate invinuirile ce
li-le-am făcut; au tăgăduit pactul cu
Goldiș, deși își arătau ghiarele de mult.
Au făcut peste tot o comedie așa de
cutezantă, cum nici-cînd nime n'a cu-
tezat să facă înaintea poporului ro-
mânesc.

Publicul mare și de bună credință
nu putea crede, nu voia să creadă, că
ar fi în stare acești oameni și de una
ca asta. Noi înșine am crezut că doar'
totuși se vor gândi și vor proclama can-
didatura episcopului Popea, — căci alt-
fel nu ar fi scăpat cu atîta, cât le-am dat.

Dar' în sfîrșit eată-i, că s'au do-
vedit mai prejos chiar decum ni-i în-
chipuiau noi, cari nu-i pretuiam de
două parale.

Sub pretexte de »sistem» și »ne-
muri», cu minciuni și cu tăgăduirea
lucrurilor evidente, ne-au înșelat pe toți
și au scos prin surprindere din urnă pe
cel mai urgisit de toți.

Astfel s'a făcut »triumful» lor, ear'
acest triumf e faliment. Învingerea lor
e o învingere pîrlică. Și-au păpat și
ultimul rest de credit ce l'ar fi mai pu-
tut ave la bunii Români.

Ori-ce ar zice, ori-ce ar scrie, ei
nu mai merită nici ascultare, nici cre-
zămînt.

„Pânea lor“.

— Voci din public la ajutorul de stat. —

Pîne, pîne cerem, noi ce zilnic în
numele nostru și al credincioșilor cerem
tatălui ceresc »pînea noastră cea de
toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi». Și ce
vină e, că cerem pîne? Nu e vină, cănd
pînea ce o dorim e pîne cinstită, cănd
pîne e pîne și nu otrăvă. Noi pîne
cerem, căci sîntem flămînzii și goi; dar'
»Ei» pîne mișea ne întind, pîne ce
omară sufletul. Și am fi netrebniici,
când mâinile noastre tremurătoare le-am
întinde după această pîne, ce păcătoși
ne face și față de altar și față de neam.
Am fi netrebniici și față de altar și față
de neam, înaintea căroră curați și ne-
pătați trebuie să fim în tot momentul.

Noi nu mai sîntem ai noștri, ci ai
altarului și neamului; din clipa cînd
ne-am logodit cu Christos jurămînt am
pus, jurămînt de credință altarului ro-
mânesc și prigonitului nostru popor. Ju-
ruții sîntem noi pe toată viața acestora,
și cînd ele cer, pentru ele și moarte
trebuie să suferim — chiar și rușinoasa
moarte de foame. Dar' până acolo n'am
ajuns! Sîntem flămînzii și goi, dar' nu
chiar așa cît și pînea otrăvită să fim
siliți a o primi!!

Să băgăm bine de seamă ce pri-
mejdie se ascunde în noile ajutoare de
stat; cum întesc la nimicirea indepen-
denței noastre — cum vreau să ne tragă
cu câte 30—50 fl. în viața rușinoasă a
lingailor. În tinerețe, cînd deschise ni-au
stat carierele, am desprețuit — și cu tot
dreptul — oficiile de stat, posturile plă-
tite ale lingailor, ne-am îndestulat a fi
preoți săraci, dar' Români. Și acum se
ne alungăm acești scrupuli, se ne rene-
găm simțimintele și judecata pentru
30—50 fl.?

Știu preoți, cari odată au fost pă-
stori însufleștiți, cari și-au condus popo-
rul la frumoasa manifestare dela Cluj,
cari lucrau pentru însuflețirea și lu-
minarea credincioșilor — și acum de cînd
ajutul se capătă prin recomandății pre-
torilor, își neagă tot trecutul, tac și nu
se amestecă. »Nu e politica de noi
dela sate — las' s'o facă cei de pe la
gazete», încep a zice unii din cei mi-
luiți. Dar' atunci ce folosește versul cel-
or dela gazete? Ce rost mai are lupta
și munca acestora, cînd ea nu e sprig-
nită și nu e vestită poporului — de cel-
ce zilnic e în mijlocul lui, — cînd nu e ce-
tită celor înșețai de adevăr și neprice-
puți la cetit; cînd cărturarii săteni nu
sînt îndemnați și propovăduiți întru is-
codirea adevărului, întru observarea și
priceperea primejdiilor ce ne amenință?!

Preoții totdeauna au fost conducē-
torii firești — nu numai mici, ci chiar
mari și frunțași — ai poporului nostru;
conducători trebuie să fim și pe viitor.
Dar', ca să rămîna ce au fost și sînt,
trebuie să-și apere independența, trebuie
să se ferească de păcătoasa miluire un-
gurească.

Nu vreau să învinuiesc și să sus-
pitionez pe cei ce au fost învredniciți
până acum de ajutor — deși mulți vred-
nici sînt de învinuire. Vreau să amin-
tesc numai, că mila din firea sa înmoaie
inimile — mila nobilă spre bine, cea
păcătoasă spre rău și fărdelegi. Milă
păcătoasă e mila lor, spre rău ne și în-
deamnă, spre rău ne și înmoaie inimile.

Nuam în zilele trecute ni-a des-
coperit, »Revista Orăștiei», păcătoasa

purcare a unui preot, ce de dragul aju-
tului nu mai cutează nici »foi» să-și
aboneze. O pildă de slăbiciune ne isto-
risește și »Unirea», de prin părțile Ibaș-
falului, cum preoții noștri s'au lăsat a
fi trași pe sfîra de păcătoșul preot,
— dar' acești preoți și-au spălat pata
prin frumosul deciz sinodal din 3/15
Maiu; ce bine au sîrbătorit această zi
sfîntă!

Și câte mai sînt plecăciunile,
ce nu se spun? Câte interese mici și
mari, de ale comunelor, nu s'au operat,
numai și numai să ne supere pe dl
notarș?!! Ne plecăm, ne căciulim atît
de mult pentru 30—50 fl.; dar' ce vom
face cînd suma va fi mai mare? Ce
vom face? Nu răspund, că prea mi-se
stînge nădejdea.

»Unirea» pledează pentru o sfor-
țare în ora a 11-a, îndeamnă să grijim
mic și mare, mirean și cleric de această
primejdie, să apărăm clerul de această
subjugare — vîndere; ea pledează pentru
congruarea clerului cît de cît, dar' din
puterile noastre. Să fie zădarnică lu-
crarea aceasta? Nu chiar! dacă una
vom fi cu toții, ca într'un lucru, așa de
adînc tăietor nu numai în viața bise-
ricească, ci și în cea politică: în toată
viața noastră națională. Să ne dăm
seamă odată de primejdia ce ne amenință
și mic și mare, cleric și mirean una să
fim, ca ceva cît de cît să mîntuim.

Din partea clerului dela sate —
sărac și necăjit — se aud voci de-o
sfîntă însuflețire, de-o măreață jertfire.
Să facem, ca această însuflețire, acest
spirit de jertfire să crească și să nu
slăbească, să tragă în rociul seu pe toți
cei slabi și îndoienici.

Sinoadele protopopești trebuie să
respingă odată cu toatele, la un loc în-
trunite, această milă otrăvitoare.

„Richiteanul“.

Chestiuni școlare.

Convocare.

Membrii »Reuniunii învățătorilor
gr-cat. din jurul Gherlei» prin aceasta
sînt rugați a se prezenta la adunarea
generală, care se va ține în 20 și 21
Iunie st. n. (a 3-a și 4-a zi de Rosalii), în
Mănăstur (Kápolnok-Monostor).

Din ședința comitetului central ți-
nută în Gherla, la 22 Aprilie st. n. 1899.

Ioan Papiu, Dionișiu Vajda,
președinte, secretar.

Conferența dela Haaga.

Conferența de desarmare și pace
s'a deschis Joi, la orele 2 din zi, fiind
de față toți delegații și pe galerie cîtiva
raportori de ziare. Locurile delegaților
sînt designate în șirul alfabetic al sta-
telor, conform listei oficiale.

Ședința primă a fost numai for-
mală și a ținut 23 de minute. A des-
chis-o ministrul de externe al Olandei,
Beaufort, exprimînd mulțumită Țarului
pentru cinstea ce a făcut Olandei, ale-
gînd de loc pentru conferență orașul
Haaga. Accentuează apoi, că problema
conferenței este, a afla mijloacele, prin
care să se stăvilească înarmarea neîn-
teruptă și astfel să se pună capăt gra-
vului pericol, ce amenință întreagă
omenimea.

La sfîrșitul vorbirii recomandă con-
ferenței de president pe reprezentantul
Rusiei, Staal, care e și ales cu aclama-
țiune.

Staal ocupînd locul presidial mul-
țumește lui Beaufort pentru cuvintele
roștite la adresa Țarului și exprimă
mulțumite reginei Wilhelmina, pentru-
că a convocat conferența. Arată apoi,
că un simptom favorabil, că conferența
se ține sub auspiciile unei regine, care
a manifestat multă simpatie față de cauza
păcii; se ține în mijlocul unui popor,
care e un factor însemnat al civiliza-
țiunei, pe pămîntul căruia a stat lea-
gănul dreptului internațional.

S'au trimis depeșă de felicitare re-
ginei Wilhelmina și Țarului, care tocmăi
în ziua de deschidere și-a sîrbat ziua
nașterii.

La propunerea lui Staal s'a pro-
clamat Beaufort de president de onoare
al conferenței, ear' de vicepresident
Iongheer von Karnebeck, primul delegat
al Olandei.

S'au ales apoi secretarii și s'a decia,
ca desbatările conferenței să fie secrete.

Proxima ședință se ține azi, Săm-
bătă, în care se aleg comisiunile și se
stabilește programul agendelor.

S'a aplanat..!

Di D. Voniga, fost colaborator al »Trib.
Poporului» a intentat proces de calumnie contra
redactorului responsabil al acestei foi, Ioan
Rusu-Sîrianul. Pertractarea avea să se țină
în 17 l. c. la Oradea-mare. Redactorul Rusu-
Sîrianul însă a implorat și a obținut dela fostul
seu colaborator iertare, și »afacerea» n'a mai
ajuns înaintea curții cu jurați maghiari. Ne
bucurăm. Cel puțin Ungurii au pierdut un
prilej să-și ridice de Români.

Acest proces are antecedente caracteristice
— pentru cei ce au pregătiri triumful lui Goldiș.
Din procedurile lor se cunosc cîte sînt ei.

»Acusatul» de acum era bun prieten cu dl
Voniga, acuatorul. La 1893 el l'a introdus
pe Voniga în templul muselor române, scriindu-i
»prefață», la volumul seu de versuri. A fost un
eveniment literar, cînd a apărut în tipografia
lui Kohn din Giula volumul intitulat:

»DOR ȘI JALE»

poesii de

D. Voniga

cu o prefață de

Ioan Rusu-Sîrianul.

În celebra »prefață» mentorul dlui Voniga
desvolta teoria zelului — în poezie. El scria:

»Azi cînd prin știință am ajuns să măs-
urăm pînă și repezițiunea razelor soarelui, chiar și
în ale poeziei zelul este o forță, pe carea des-
voltându-o cel-ce azi încearcă, măine cu pași si-
guri va umbla. Cel-ce azi cu jale constată se-
ceta literară dela noi, de sigur vor simți o bu-
curie... etc.

Sibiu, la 5 Iulie 1893.

Ioan Rusu-Sîrianul.

La sfîrșitul anului trecut dl Voniga a scos
o altă carte. Ea avea cusurul de a fi lipsită de
»prefață» dlui Rusu-Sîrianul. Prin urmare a
fost — »zelumistă» de d-lui. Acest fel de »critică»
e importat la noi de acest domn, din mahalalele
Bucureștilor. Dar' lucrul nu s'a sfîrșit cu atît.
Poetul de ieri al dlui Rusu, decapitat odată ca
scriitor, a fost atacat și în onoarea sa. I-s'a
aplicat cuvîntul »banditism». Așa s'a pornit
procesul de calumnie. Pînă să ajungă la pertract-
tare dl Voniga a pornit și el o publicațiune: »Din
Cuina »Tribunei Poporului». Se cunoaște acea-
stă publicațiune. În ea sînt niște »icoane negre»
din viața mentorului de mai nainte. Aceste
icoane nu le-a pus eroul în fereastră, însă a
ținut să-și facă titlu de glorie din procesul ce
i-s'a intentat.

El invoca și acest proces de calumnie, —
»intentat de Români cari susțin aceeași candi-
datură la episcopia Aradului ca și organele na-
ționaliste din Brașov și Sibiu» — drept dovadă
zdrobitoare, că

»colegii noștri români (noi și »Gazeta»
Red.) sînt de rea credință cînd afirmă pacta-
rea noastră cu oamenii guvernului... »Trib.
Poporului» în prim-articolul din nr. 79 a. c.)
Acum se știe cine a fost de »rea credință»!
»Împăcarea» dela Oradea-mare s'a făcut
cu binecuvîntarea părintelui Goldiș. Superbul
nobil de Șiria a fost dus de nou la Canossa.
A cerut iertare și Voniga l'a iertat. Bine e
așa. Înscriem fapta în favorul alesului episcop
de Arad. Lumina românească e crăută de pri-
veligheia distingătoare ale unor proceduri
nedemne.

Telegrama Armenilor.

În adunarea Armenilor, ținută la
Varna în 5 Maiu c. s'a luat hotărîrea a
se trimite conferenței dela Haaga ur-
mătoarea telegramă:

»Domnului president al conferenței
internationale de desarmare, în Haaga.

Poporațiunea armeană din Varna,
adunată în 5 Maiu 1899 în curtea bise-
ricei în număr de 3000 persoane, vă
roagă respectuos, să aduceți la cuno-
ștința conferenței ce se ține sub presi-
denția d-voastre, următoarele dorințe
motivate ale sale:

Avînd în vedere, că în ultimii
douăzeci de ani, — contrar articolului
61 din convenția dela Berlin, rămas li-
teră moartă, — soarta Armenilor din
Turcia, în loc să se amelioreze, a de-
venit tot mai rea, și a ajuns la masa-
crarea în masse, a cărei sfîrșit nu se
poate ști;

avînd în vedere, că foametea, ur-
marea naturală a nesigurății generale,
continuă să decimeze țeara atît de greu
cercată a Armenilor;

avînd în vedere, că această stare
de lucruri insuportabilă începe să de-
șepte în Armeni, analog ca la alte po-
poare, cari au suferit sub asemenea re-
gim, »spiritul de resvrătire», ceea-ce a dus
totdeauna la războaie între națiuni;

avînd în fine în vedere, că actuala
soarte a Armeniei, astăzi arena extirpă-
rilor sistematice și o primejdie pentru
pacea internațională, amenințată prin
trăgănarea deslegării chestiei armenie,
că soarta Armeniei, zicem, e diametral
opusă scopurilor umanității, urmărite de
conferența internațională de pace;

poporațiunea armeană din Varna,
compusă în mare parte din refugiați cari
au scăpat de măceluri, crede că ex-
primă dorința întregii națiuni armenie,
cînd atrage atențiunea binevoitoare a
conferenței asupra sorții Armenilor din
Turcia și o roagă, ca prin înțelegere
internațională și sub controla puterilor
să introducă astfel de dispozițiuni în
țeara noastră, cari se fie acomodate a
garanta siguranța vieții, a veri și onoa-
rei unei populațiuni pacifice și mun-
citoare.

Cu expedarea telegramii a fost în-
sărcinat biroul adunării, constituit astfel:
Avr. Amireanent, preot, president. D.
A. Adiemian, secretar. H. Parsamian,
G. Sandaldian, S. Marimian, bărbați de
încredere.

Cronica zilei.

Sibiu, 20 Maiu n.

Timpul. Peste întreagă Europa
centrală planează o pătură de aer de
presiune ridicată, al cărei maxim e dea-
supra Galției. Minimul presiunii aeru-
lui e dela Scoția în sus spre Nord, dar'
o nouă depresiune se apropie deja spre
Irlanda. Pe continent timpul e în pre-
ponderanță uscat, pe cînd în regiunile
nord-vestice ale Europei e ploios; de-
plasarea temperaturii e neregulată.

În Ungaria timpul e în cea mai
mare parte uscat; în ultimele 24 ore
numai în părțile sudice — sud-ostice au
fost alocurea ploii bogate, împreunate cu
furtuni. Temperatura e corespunzătoare
anotimpului.

Prognostic: timp în cea mai mare
parte senin, uscat și cald.

Cu ocazia zilei de 3/15 Maiu dl
Sava Șomănescu a primit din Viena ur-
mătoarea telegramă:

»Un călduros salut trimitem vene-
rabilului bătrîn cu inima tînă și
sufletul cald».

Colonia și juminea română vieneză.

Dl Șomănescu a răspuns tinerimei
din Viena următoarele:

»Inimile voastre calde ne îmbă-
bățează. Entusiasmul vostru ne asigură
triumful sinței noastre cauze. Înainte!
Uniți în cugete și simfiri».

Savanți români — distingi. Cetim
în »Epoca» dela 19 Maiu, că ministrul
de instrucțiune publică al României va
acorda medalia »Răsplata mancei» dlui
Titu Maiorescu, V. A. Urechia, St. Mi-
hailescu și Virgil Arion.

Societatea pentru fond de teatru
român, care anul acesta avea să-și țină
adunarea generală în Abrud, nu se va
pute întruini acolo, din cauza că moar-
te regretatului frunțas al Munților-
Apuseni Alexandru Filip a doborât în
doliu mai multe familii și astfel suce-
sul petrecerilor sociale, cari s'ar aranja
din incidentul adunării generale, n'ar
pute fi complet și la nivelul dorit de
ospitalitatea și de zelul național al con-
frărilor noștri din acele părți. Acum co-
mitetul societății se va adresa aiurea
spre a se pute țină adunarea generală;
rămînînd ca în anul viitor aceea să se
întrunească în Abrud. (Familia).

Dl Emil Racoviță, celebrul explo-
rator român, terminându-se expediția
antarctică »Belgica», a plecat din Bue-
nos-Ayres și va sosi spre sfîrșitul ace-
stei luni la părinții sei în Iași.

Cununi eterne. Întru memoria
regretatului Dr. Absolon Feier, fost
medic în Hunedoara, domni Aron Feier,
I. German, Vasile Boneu și Ioan Șerban,
au depus la fondul de premii »Catița
Feier» înființat la gimnaziul din Brad,
suma de 30 fl. v. a.: treizeci florini v. a.

Comandant român. Dl Nicolau
Cena, colonel c. și reg., cavalier al ordi-
nului Francisc Iosif, fu denumit coman-
dant al regimentului 74 de infanterie
Baron Bouvard, staționat în Iosefstadt,
Boemia. După cît știm, dl Cena este
acum singurul român comandant de re-
giment în armata monarchiei. B.

Presidentul Mac Kinley al Sta-
telor-Unite a trimis Țarului telegramă de
felicitare din incidentul deschiderii con-
ferenței dela Haaga, dorindu-i succes
întru realizarea umanului seu plan.

Țarul Nicolae II. și-a sîrbat alai-
tăleri a treizeci și-una aniversare a zilei
natale, din care incident în bisericele din
Rusia s'a făcut serviciu divin. În bise-
rica rusească din Viena încă s'a făcut
serviciu, la care au luat parte membrii
ambasadei rusești, membrii consulatului
și mulți dintre membrii coloniei rusești.

Regina Angliei Victoria, în zilele
acestea împlinește vîrsta de 80 ani.
Fidelă spiritului pietistic englez, bătrîna
domnitoare a peregrinat la castelul Ken-
sington, unde s'a născut și și-a trăit anii
copilăriei. Luni dimineața a sosit din
Windsor la Londra. Spriginindu-se pe
cărje, regina mergea încet spre trăsura
sa, cînd un căne a sărit subit în trăs-
sură, avînd la gât atîrnată o pixă cu
inscripția:

»Pentru vedușele și orfanii trenului

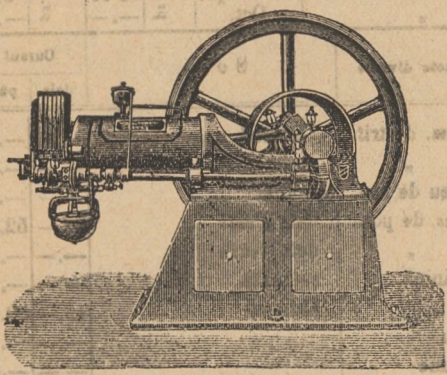
Comande numai după ilustrațiuni de probă.

Atelierul fotografie EMIL FISCHER,

in Sibiu (Piața-mare nr. 16).
Reproduceri mărite pe platină, împreună cu privazuri fine = fl. 10.—
Toate soiurile de fotografii:
tablouri, grupe și pose de băieți, în cea mai fină executare.
Fotografari în fiecare zi, fără deosebire la timp.
Atelierul meu de bun renume îl recomand și pentru reproduceri și înmăriri pe platină.
Cu stimă
Emil Fischer,
stabiliment de atelier de fotografii și reproduceri mărite,
Piața-mare nr. 16.

Conversație și în limba română.

Pentru studenți prețuri reduse.

Important pentru toți!

Prin scutirea legală de dare a benzinei pentru lucrări industriale, precum și pentru economie este renumitul nostru

motor original „Otto“

pentru benzină
cea mai ieftină putere motorică.

Langen & Wolf,

fabrică de motor,

Viena, X., Laxenburgerstrasse 53.

Locomobilul benzin „Otto“

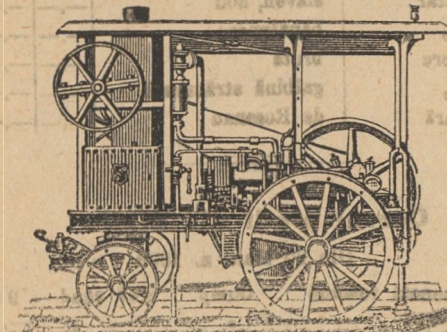
este cea mai bună și cea mai ieftină putere motorică, pentru ori-care economie.

Fără mașinist, fără schintei, fără nici un pericol de foc.

Informațiuni, prospecte etc. gratis.

[938] 51-52

Representant pentru Transilvania: **Andrei Török**, fabrică de mașini agricole, Sibiu.

Turnătoria de clopote și fabrică de scaune de fer pentru clopote Antoniou Novotny

in Timișoara-Fabric,

[8] 9-24

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanția de mai mulți ani, provăzute cu ajustări de fer bătut, construite spre a le întoarce cu ușurință în ori-ce parte, îndată-ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

+ clopote patentate găurite +

de mine inventate și mai de multe-ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechi, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechi.

Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadjustare, clopotelor vechi cu ajustare de fer bătut — ca și spre turnarea de toate de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

La expozițiunea millenară în Budapesta 1896 premiat cu medalia cea mare millenară.
Preț-curenturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.

Ospetărie de arădat.

Din cauze familiare se dă în arădă ospetăria din Sibiu, Tîrgul lemnului nr. 3. [163] 2-2

Informațiuni se pot lua tot acolo.

Cancelarie advocațională.

Am onoare a face cunoscut onor. public, că mi-am deschis **cancelaria advocațională** în casa proprie din strada Pintenului (Sporgasse) nr. 22.

Dr. Carol Hann de Hannehelm,

[158] 2-2

advocat.

Pentru dame și domni:

Inele de aur

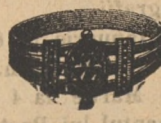
de 14 carate, întărit cu argint de 13 loturi, cu superbe imitații de briliante, perle, rubine și de o radiare cu adevărat surprinzătoare. Pentru durabilitatea lor perpetuă, întocmai ca și cum ar fi de aur veritabil — garanță în scris. [146] 3-6

Nr. 191. Inel de briliante în imitație, cu similibrilante, fl. 2.40.

Nr. 22. Inel-aliață, cu safir și imitații de briliante, fl. 1.90.

Nr. 117. Inel de dame, modern, cu imitații de turchize, fl. 1.75.

Nr. 142. Inel-marquis, cu similibrilant, fl. 1.75.

Nr. 145. Inel-excellenz, cu similibrilant, fl. 1.75.

Nr. 37. Inel-lord, cu imitații de turchize, fl. 1.95.

Aceleași ca inel de logodnă, fl. 1.20.

Ca măsură este deajuns o fașină de hârtie.

Spedări cu rambursă din partea casei de expediție

Alfred Fischer,

Viena, I., str. Vulturului (Adlergasse) nr. 10.

Banii pentru obiectele cari nu convin se restituie.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Teoria Dramei

cu un tratat instructiv despre frumos și artă

de

Dr. Iosif Blaga,

profesor.

Prețul 1 fl. 80 cr. inclusive 15 cr. porto

La ordinul prealabil al M. Sale ces. și reg. apostolică.

A XX-a loterie de stat ces. reg.

pentru scopuri filantropice militare.

Această loterie de bani

unica în Austria, conceasă prin lege, conține 12.728 câștiguri în bani în suma totală de 403.160 coroane.

Câștigul principal e de:

200.000 COROANE.

Sortirea se va face irevocabil în 15 Iunie 1899.

Un los costă 4 coroane.

Losuri se pot cumpăra la secția pentru loteriile de stat în Viena, I., Riemergasse 7, la colecturile de loterii, în tutungerii, la oficiile de dare, postale, telegrafice și la cele de gară, în casele de schimb etc., prospecte de sortire pentru cumpărătorii de losuri se dau gratuit.

Losurile se expediază scutite de portul postal.

[151] 5-10

Dela direcțiunea ces. reg. de loterii.

Secția loteriilor de stat.

Călătorește d-ta cu Biciclu-Waffen!!

Avantaj principal:

Cursă ne mai pomenit de ușoară (pe lângă aceea nici o forțare)

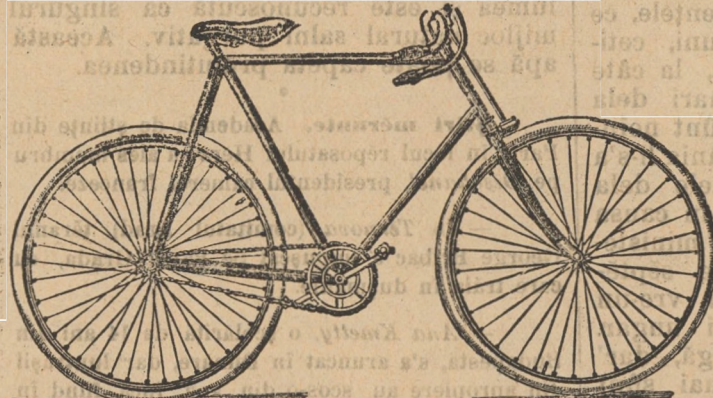
Fabrica de arme Steyr,

cea mai mare fabrică specială în întreaga lume.

Preț-curenturi gratis și franco.

Reprezentanța generală: [124] 4-6

Kann & Heller,
Budapesta, Váci-körút 62.

Friedrich Baumann,

Sibiu, Piața-mare nr. 12,

recomandă

noutăți ieftine de sezon,

obiecte de modă, manufactură, albituri și mărfuri cu cotul,

între cari tepiche, covoare, materii de vestimente de dame, bluze, parisoare și pliere, articoli de bicicliști și turiști etc. etc.

Deposit în comisiune

la

Ferdinand Baumann, țesătorie premiată în Sebeșul-săsesc

cu prețuri originale de fabrică per cassa.

Cu prețuri de boltă conform preț-curentului ilustrat
albituri de lână normale originale

singur veritabile

[125] 4-6

ale profesorului Dr. Jaeger

din fabrica singur concesionată și premiată în diferite rânduri a lui

Fili W. Benger în Bregenz.

Zacherlin

Nu în cutie!

Veritabil numai în sticlă!

(cu numele „Zacherlin“)

Acesta e

adevărat, sigurul, radical ajutor contra ori-cărei plage de insecte.

Se poate procura în Sibiu la domni:

Julius Ballmann
Johann Billes
„Concordia“, societate
comercială pe acții.
Ludwig Fuchs

Emil Gleim
A. R. Grell
G. W. Grohmann
Gustav Gürtler
Friedrich Homm

Franz Jahn Söhne
Gustav Kessler
Ludwig Kurowsky
J. B. Misselbacher
J. C. Molnar, apotecar

A. Reisch
F. A. Reissenberger
Rudolf Schuster
Josef Schwarz
Franz J. Wagner

Willh. Wazek
F. Binder
J. Geiswinkler
Josef Zimmermann

La Făgăraș la domni: Joh. P. Hermann, J. János, Alex. Nehrer, Remus G. Romonțianu von Romonczai, apotecar, Heinrich Schul, J. Fleissig.

În Cisărie la domni: Gust. A. Binder, Math. Michael, Consum-Verein.

În Sighisoara la domni: J. B. Misselbacher sen și Jos. B. Teutsch.

În Mediaș la domni: Carl Breckner, Joh. Buresch jun., Friedr. Jos. Guggenberger, Jul. Ipsen, Martin Schemmel.

Deposite se află în toate localitățile din Transilvania acolo unde sunt afișate placate despre Zacherlin.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Cel mai eficient mijloc de casă, pentru a regula mistuirea, pentru a produce o circulație regulată a sângelui, pentru a depăta părțile stricate și defectuoase ale sângelui (condițiile esențiale pentru susținerea sănătății), precum și pentru delăturarea repede și sigură a boalelor de stomach d. e. lipsa de apetit, rigiditate, vânturi, greață, dureri de stomach și foale, scăderi de stomach, îngreunarea stomacului cu bucate, flegmă, congestiuni de sânge, hemoroide, boale femeiești, boale de intestine, este de 40 ani probat

Balsamul de viață al Dr. Rosa.

din farmacia lui **B. Fragner** în Praga 203-III.

Acesta favorizează întreg actul mistuirii, produce un sânge sănătos și curat și este un remediu de casă popular probat, sigur și extins.
1 sticlă 50 cr., 1 sticlă dublă 1 fl.
Prin poștă 20 cr. mai mult.

Pentru mântuirea de ori-ce aprinderi, rani și umflături, se folosește cu succes sigur la inflamare, oprire, lap-telui și întărirea pieptului (titelor) femeiești, la întărire, la abscese, noduri, puroaie (Eiterpusteln), carbuncule, la rani și sugei l. degete, la întărituri, umflături, uime etc. de 50 ani probată

Alifia de casă de Praga

Vindecarea se face fără dureri prin influența alinătoare a alifiei.
In doze de 25 și 35 cruceri.
Pe poștă plus 6 cr.

Atențiune! Fiecare se ceară numai preparate originale din farmacia lui B. Fragner în Praga și se observe, ca toate părțile înveltoarei balsamului Dr. Rosa să fie provăzute cu alăturata marcă rotundă de seutire, asemenea toate părțile înveltoarei alifiei de casă de Praga poartă marca de seutire în trei unghiuri alăturate!

Ori-cine îmi anunță o falsificare primește o remunerațiune!

Mil de scrisori de recunoștință stau la dispoziție spre vedere.

Deposite în farmaciile I. Török, Budapesta; A. Egger, Budapesta; apoi în Sibiu la E. Rumler, K. Müller și K. M. Herzberg.

Depozitul principal al producătorului

B. Fragner,

[658] 25-26

farmacie „la vulturul negru“ în Praga, colțul str. Spornier nr. 203

Expediții cu întoarcerea poștei.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.